

देवा, कसं शोधू तुला?

पहिली पासून जाणीव असती तर बरं झालं असतं, पण हे काय?

माघारी आली तर आता जाणवलं?

असो, किमान आता तरी कळालं.

सगळं काही मिळविण्याच्या आशेत, विसरून जातो कि कुठे निघून आलोय.

मुळात काळजी घेण्या ऐवजी, अभिमानाच्या ताब्यात तर असतोच मग नंतर स्वाभिमानाच्या जोरावर तर मागे वळून बघत हि नाही.

दिवस-रात्र फक्त आणि फक्त स्वतःसाठी, आणि काही उरलं तर मग आपल्या परिवारासाठी राबत असतांना, हेच विसरतो कि एवढ करूनहि काय मिळवलं? आणि शेवटी तर मग देवानी बनविलेल्या या सुंदर जगाला आणि खरं म्हणजे तर देवाला सुद्धा विसरतो.

जेव्हां सगळं बरोबर चाललेलं असतं, आपण सुखात नांदत असतो आणि चौहिकडे आनंदच आनंद पसरलेला असतो, तेव्हां लोकांकडे काय? आपल्याला स्वतःकडे हि बघायचा वेळ नसतो. आयुष्यात असं वाटू लागतं जणू काय आखं जग मिळवून घेतलं, देवानी आपल्या जोळीतच सर्व काही आणून दिल.

आणि मग शेवटी देवाकडे फक्त हेच मागून राहतो कि आयुष्य आमचं सुख, समृद्धि आणि आनंदीनेच राहू दे, दुःख आणि कष्टाचा वाराहि फिरू नको दे.

सवय अशी पडते कि लहानपणीनेच चांगले मागत मागत आणि मोठे झाल्यावरहि, येणाऱ्या कष्टाला, त्यातून वावरणाऱ्या दुःखाला असे घाबरतो जणू काही मोठा आभ कोसळला, सगळ काही हरवून घेतलं आणि शेवटी शून्य हि न राहता, हे जगच कुठेतरी आपल्याला एकटे सोडून कुठेतरी हरवून गेलं.

आपण आखं आयुष्यभर, न बदलणार्या सुख आणि दुःख, अश्या या कालचक्रालाहि विसरतो.

न बदलणारी तशी कष्टा बाहेरची, दुःख न देण्याची देणगीच देवाकडे मागत असतो.

पण जे खर आहे, जे सगळ्यांच्या आयुष्यात लिहिलेलंच आहे, ते दुःख, ते कष्ट सहन

खरं म्हणजे तर, लहानपणीत आपण ज्याची कधिही जाणीव करून घेतली नाही, त्या परीक्षेत कधी उत्तीर्ण होण्याची हौस धरली नाही, अश्या या दुःखाच्या रुपापासून नेहमीच दूर धावत आलो.

कधिही त्याला जवळून पाहण्याचा, त्याला मिठीत घेण्याचा प्रयत्नच केला नाही.

आणि जेव्हां दुःख कोसळतं तेव्हां सगळ काही विसरून देवाची आठवण काढायला लागतो, त्याला चौहिकडे शोधायला लागतो. आणि मुख्य गम्मत तर, जर तो दिसला नाही तर रडत बसतो आणि नुसतं त्यालाच नंतर शिवीहि द्यायला लागतो आणि शेवटी हृदयातून हे हि म्हणायला लागतो, “देवा, कसं शोधू तुला?”

का बरे तू नेहमीच आपल्यातच राचलेला असतो.
सुखात आणि आनंदित असतांना स्वतःला विसरतो.
आणि जर कुठे थोडासा धरपडला कि,
नुसती देवाचीच चूक काढत बसतो.
तू का बरे असा वागतो?
थोडंस दुःख किंवा कष्ट कोसळलं कि,
देवाला कुठे शोधायचं? हेही विसरतो.